

ചോദ്യാത്തരം നം. 48, 49

പ്ലി. അനിൽകുമാർ പോദ്ധക്കാസ്സ്

(മലയാളം ഉൾപ്പറട ഇന്ത്യൻ വാചകങ്ങളിലും ഇറ്റാഫിയൻ, സ്പാനിഷ് വാചകങ്ങളിലും ശനിയാഴ്ചത്തോടും)

ഒം ശ്രീ സാധിരാം

ചോദ്യാത്തരവേളയിലേക്ക് സ്വാഗതം. ഓരോ ആഴ്ച കഴിയുന്നതോടും, എങ്ങൻകും പണിക്കുന്ന ചോദ്യ അൾ രസകരമാണ്, കൂടുതൽ താത്പര്യം കൊണ്ടാണ്, നമേ പരമാനന്ദത്തിലേക്ക് തയിക്കുന്നവയാണ്. നിങ്ങളെല്ലാവരോടും എങ്ങൻ വളരെയധികം കാശൈരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ ഏല്ലാ സഹകരണ തത്തിനും, ആലൃംഗിക ആഴവും ഉൾക്കാഴ്ചയുമുള്ള സുന്നരമായ ചോദ്യങ്ങളുമായി മുന്നോട്ടുവരുന്ന തിന് എങ്ങൻ നിങ്ങളോട് വളരെ നന്ദിയുള്ളവരാണ്.

ഈ നമ്മൾ ഒരു ചോദ്യങ്ങളാണ് കൈകാര്യം ചെയ്യുന്നത്. ശരി, ഒരു ചോദ്യം ഇതാണ്:

ചോദ്യം നം. 48:

നമ്മൾ മനസ്സിനെയാണോ പിന്തുടരേണ്ടത് അതോ, നമ്മൾ ബുദ്ധിയെയാണോ പിന്തുടരേണ്ടത് ? ആളുകൾ വിഭ്യാജിക്കുന്നത് എന്തുകൊണ്ടാണ്? എനിക്ക് ശരിയെന്നു തോന്നുന്നത് മറ്റുള്ളവർക്ക് തെറ്റാവാം. ഇതെഴുറ്റി അവക്കുന്നതാണ് പായുന്നത്?

ഈ ശരിക്കും അനേഷണാത്മകമായ ഒരു ചോദ്യമാണ്, പ്രത്യേക അനേഷണവും പർച്ചയും ആവശ്യമുള്ള ഒരു രസകരമായ ചോദ്യം. ആദ്യമായി, നമുക്ക് മന

THE MIND
is at the root of the cosmos

സ്നേഹിതന്നു
വളരെ ചുരുക്കി
തതിൽ നോക്കാം.
മനസ്സ് എല്ലാവ
തിലും ഒരുപോ
ലെയല്ല, കാരണം
ചിന്തകൾ എല്ലാ
വർലും ഒരുപോ
ലെയല്ല. ചിന്ത
കൾ വ്യത്യസ്ത

അഞ്ചായിരിക്കുന്നു. ചിന്തകൾ മനസ്സിലാണ് ഉദിക്കുന്നത്. മനസ്സാണ് ചിന്തകൾക്ക് ഫേരിപ്പിക്കുന്നത്. ഒരു ചിന്തയുടെ ജനസ്ഥാനം മനസ്സാണ്. അങ്ങനെ, ചിന്തകൾ വ്യത്യസ്തങ്ങായിരിക്കുന്നോൾ, മനസ്സുകളും വ്യത്യസ്തങ്ങായിരിക്കുമെന്ന് ശഹി

കാവുന്നതാണ്. മുഖ്യമേഖലയോടു കൂടി മനസ്സുകൾ വ്യത്യസ്തങ്ങളാണ്, അങ്ങനെന്നയാണ് പ്രസ്താവിക്കപ്പെട്ടിരിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട്, മനസ്സുകൾ ഒരിക്കലും യോജിക്കില്ല. രണ്ട് മനസ്സുകൾ ഒരിക്കലും യോജിക്കില്ല. സ്വാർത്ഥതയുള്ള ഒരു മനസ്സ് വിധോജിക്കാതെവയ്ക്കും ഒരു ധാർഷ്ണ്യമുള്ള മനസ്സ്, സ്വാർത്ഥതയുള്ള മനസ്സ്, അഹം ബുദ്ധി(self-centered)യായ മനസ്സ്, ഒരുക്കാലത്തും യോജിക്കില്ല. നേര്ഗ്ഗീവായ ഇത്തരം മനസ്സ് ഒരിക്കലും ആരുമായും യോജിക്കില്ല.

ഈത് ഒരുതരം മേൽക്കോയ്മാ മനോഭാവ(superiority complex)മാണ്, മനസ്സിന്റെ മറ്റൊരു ഭാഗത്ത്, ഒരു ചർച്ചയുമില്ല, ഒരു അനോഷ്ടണവുമില്ല. അത്, ഒരു മൗലികതയുമില്ലാതെ, ധാരാതാരു പ്രത്യേക അഭിപ്രായവുമില്ലാതെ, ഇരുവശത്തേക്കും തല കുലുക്കി കൊണ്ടെങ്കിരിക്കും, അത് പലപ്പോളും തെറ്റായിരിക്കുകയും ചെയ്യും. അങ്ങനെ,

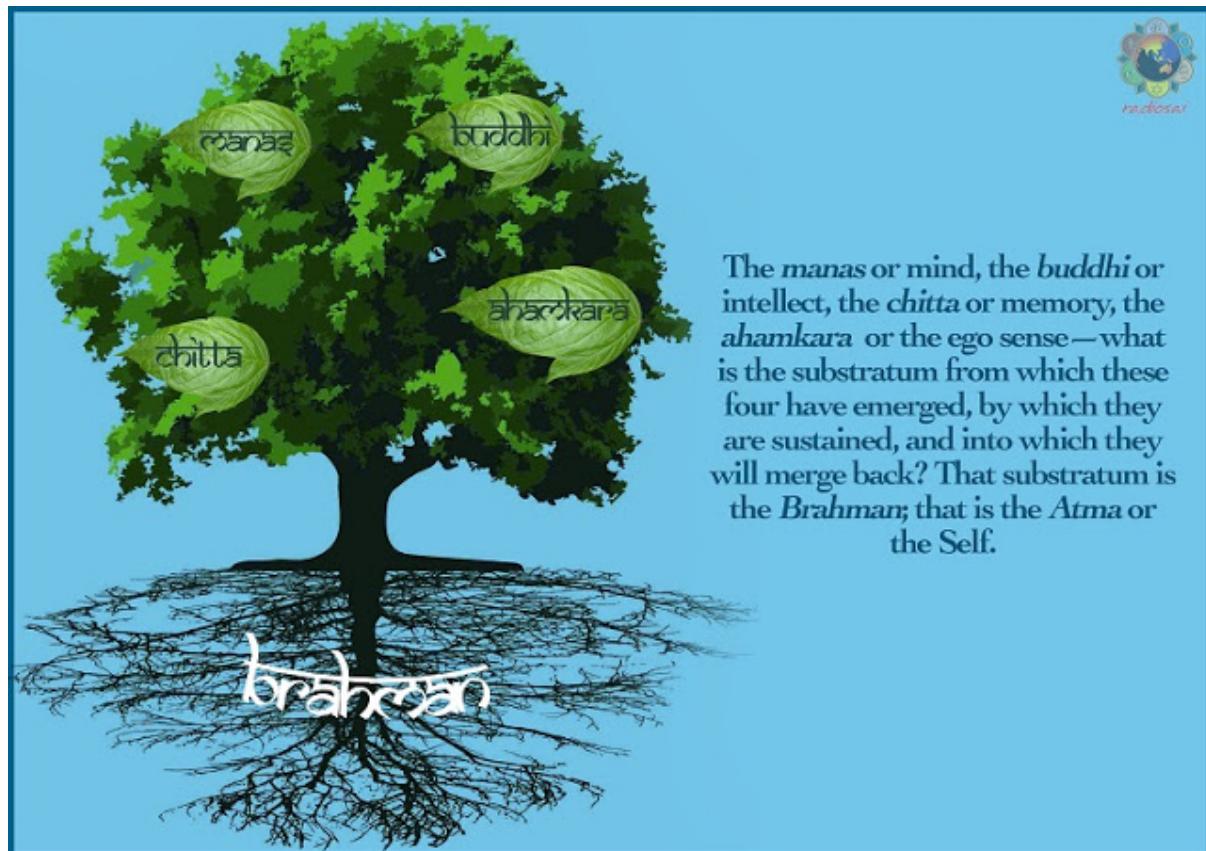

മനസ്സ് രണ്ട് അതിരുകളിലാണ് പ്രവർത്തിക്കുക-അം നിഷേധിക്കുന്നത്, മറ്റൊര് സ്വീകരിക്കുന്നത്. ഒന്ന് സ്വീകാര്യമനസ്സും മറ്റൊര് നിഷേധമനസ്സും. മറ്റുതരത്തിൽ, മനസ്സുകൾക്ക് ഏകരുപമല്ല.

ബുദ്ധിയാണ് തീരുമാനങ്ങളെടുക്കുന്നത്. അങ്ങനെ, നിർണ്ണയനം, വിവേചനം, വിവേകം ഈവ ബുദ്ധിയുടെ ശുണ്ണങ്ങളാണ്. ബുദ്ധി എല്ലാവരിലും ഒരേപോലെയാണോ? ആവണമെന്നില്ല.

ബാബു ഈത് പറഞ്ഞിട്ടുണ്ട്, അവിടുന്ന് എന്നാണ് അരുളിയത്? “ബുദ്ധിക്ക് രണ്ടു വശങ്ങളുണ്ട്. ഒരു വശം വ്യക്തിവിവേചനം, മറ്റൊര് അടിസ്ഥാനവിവേചനം.” ഒരു തരത്തിൽ, രണ്ടും വിവേചനങ്ങൾ മാത്രം. പക്ഷേ, ബുദ്ധി വിവേചനം ചെയ്യുന്നത് സ്വാർത്ഥതാത്പര്യങ്ങളെ, അഹംബുദ്ധിയെ(self-centeredness), വൈയക്തികനേട്ട്

തെര, വ്യക്തിലാഭത്തെ, വ്യക്തിപരമായതിനെ മാത്രം ആശ്രയിച്ചാവും, അത്രമാത്രം. വ്യക്തിവിവേചനം എന്നതുകൊണ്ട് ഇതാണ് അർത്ഥമാക്കുന്നത്. എനിക്ക് പ്രയോജന മുള്ളതെന്നും ശരിയാണ്, എനിക്ക് സഹായകമായതെന്നും കൃത്യമാണ്, എനെ കുറെക്കുടി ഉയർന്ന സ്ഥാനത്തെക്ക് കൊണ്ടുപോകുന്നത് ശരിയായ കാര്യമാണ്. ഇതാക്കെ വ്യക്തിവിവേചനം ആണ്.

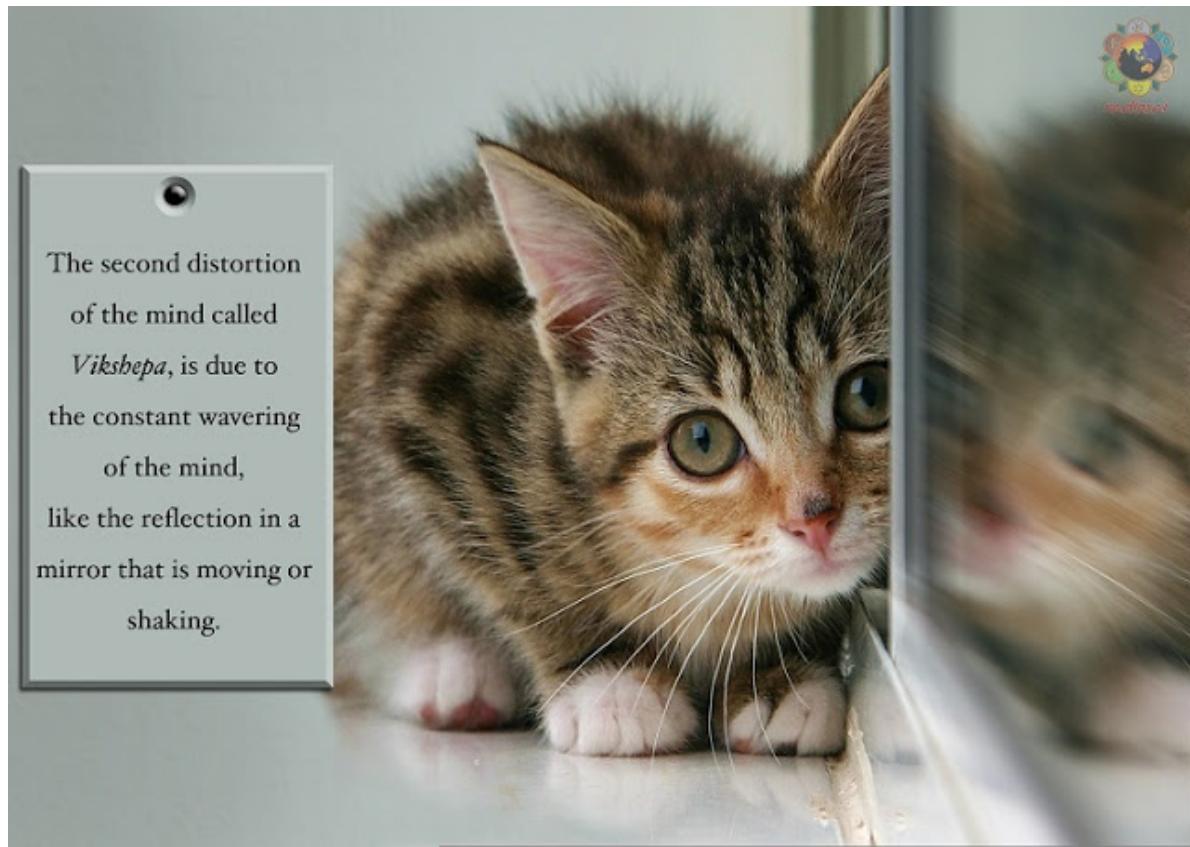
The *manas* or mind, the *buddhi* or intellect, the *chitta* or memory, the *ahamkara* or the ego sense—what is the substratum from which these four have emerged, by which they are sustained, and into which they will merge back? That substratum is the *Brahman*; that is the *Atma* or the Self.

ബുദ്ധിയുടെ മറുവശം അടിസ്ഥാനവിവേചനം ആണ്. അതെന്നാണ്? അടിസ്ഥാനവിവേചനമെന്നാൽ ഇതാണ്: എനിക്ക് നല്ലതായതെങ്കെ എല്ലാവർക്കും നല്ലതാണ്. എല്ലാവർക്കും നല്ലതായതെങ്കെ, എനിക്ക് നല്ലതാണ്. അടിസ്ഥാനപരമായി എല്ലാവരും സമരാണ്. എനിക്ക് നല്ലതായതെങ്കെ നിനക്കും നല്ലതാണ്; എനിക്ക് മോശമായതെങ്കെ അനുറക്കും തുല്യമായി മോശമാണ്. നിങ്ങൾ ആശ്രയിക്കുന്നതെങ്കെ അനുരൂം ആശിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങൾക്ക് വേണ്ടാത്തത് അനുറക്കും ആവശ്യമില്ല. അതുകൊണ്ട്, മറുള്ളവർ നിങ്ങളോട് ചെയ്യാനായി നിങ്ങൾ ഇഷ്ടപ്പെടുന്നതെങ്കെ അവരോടും ചെയ്യുക. അങ്ങനെ, അനുരൂര നിങ്ങളുടെനെ പ്രതിഫലനമായി കരുതുക, എല്ലാ ആവശ്യങ്ങളും എല്ലാ ആശ്രയങ്ങളും എല്ലാ അഭിലാഷങ്ങളും ഒന്നുതന്നെ-നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ വ്യക്തിപരമായ തലത്തിലേക്ക് സ്വയം ചുരുങ്ങാനാവില്ല. ഇല്ല! അങ്ങനെ, ഓരോന്നിനെന്നും, എല്ലാ കാലത്തും തുല്യമായ അടിസ്ഥാന

ആധാരമായി കരുതുന്നതാണ് അടിസ്ഥാനവിവേചനം. ഇപ്രകാരം, ബുദ്ധി(intellect) യും എല്ലാവർലും ഒരേപോലെയല്ല.

ങ്ങൾ വ്യക്തിയിൽ അയാളുടെതന്നെ നിർദ്ദേശത്തെ, അയാളുടെതന്നെ പ്രവൃത്തിയെ, അയാളുടെതന്നെ ചിന്തയെ അനുകൂലിച്ചുകൊണ്ട്, വ്യക്തിവിവേചനം ആവാം തുടർന്നുപോരുന്നത്. അങ്ങനെ, വ്യക്തിവിവേചനം നമ്മുടെതന്നെ ചിന്തകളെ, വാക്കിനെ, പ്രവൃത്തികളെ പിന്താങ്ങുന്നു; നേരേമറിച്ച് അടിസ്ഥാനവിവേചനം അങ്ങനെയല്ല. എൻ്റെ വാക്കുകൾ എല്ലാവർക്കും പ്രയോജനപ്പെടുണ്ടാണ്. എൻ്റെ പ്രവൃത്തികൾ എല്ലാവരെയും സഹായിക്കണം. എൻ്റെ ചിന്തകൾ എല്ലാവരുടെയും ക്ഷേമത്തിനാവണം. **സർവ്വേ ജനാ: സുവിനോ ഭവത്യു, ലോകാ സമസ്താ: സുവിനോ ഭവത്യു.** ഈതാണ് അടിസ്ഥാനവിവേചനം. എല്ലാവരും ഇപ്രകാരമല്ല വിവേചനം ചെയ്യുക. അവർ അവരുടെ സ്വാർത്ഥതയും അവരുടെ തന്നിഷ്ടവുമേ പരിഗണിക്കു. അത്തരത്തിൽ, ബുദ്ധിയും സമാനസ്വഭാവമുള്ളതല്ല.

അപ്രാർഥിക്കുന്ന ചോദ്യത്തിൽ മറ്റാരു വശവും ഉൾക്കൊള്ളുന്നു. എനിക്ക് ശരിയായത്

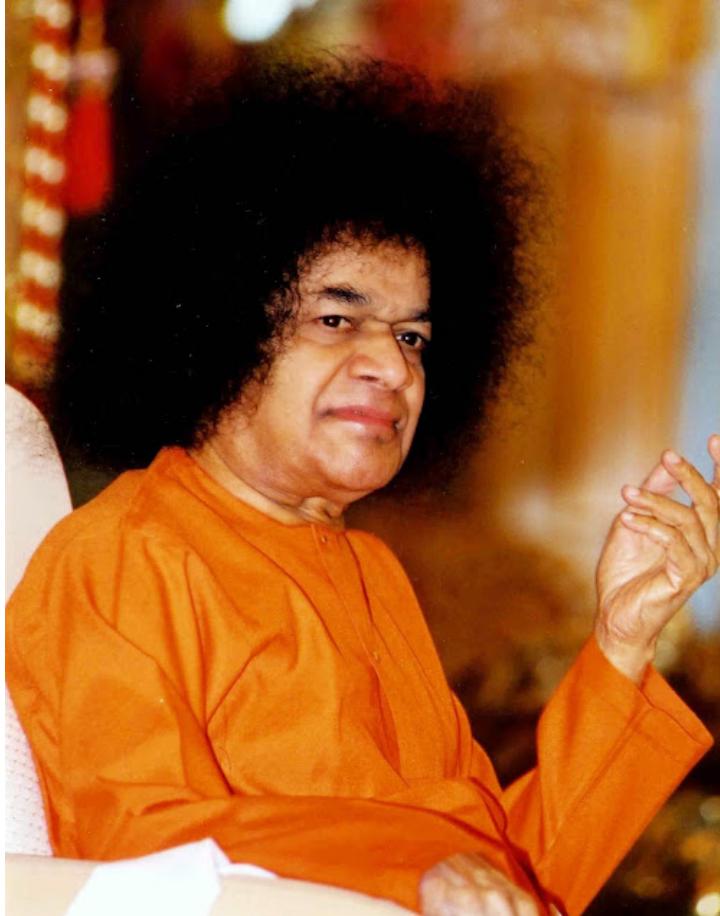
നിങ്ങൾക്ക് തെറ്റായേക്കാം. എനിക്ക് നല്ലത് നിങ്ങൾക്ക് മോശമായേക്കാം. എന്തിക്കാണ്ട്? അതാണ് ചോദ്യം. ഇതെല്ലാം നിങ്ങളുടെ മനോഭാവത്തെയും മനസ്സിനെയും ആശയിച്ചിരിക്കുന്നു. നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് സ്വാർത്ഥമാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾ ചെയ്യുന്നതെ

ല്ലാം, നിങ്ങൾ പറയുന്നതെല്ലാം, നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നതെല്ലാം, ശരിയാണെന്ന് അത് കരുതുന്നു. നിങ്ങളുടെ മനസ്സ് നിസ്വാർത്ഥമാണെങ്കിൽ, അത് എല്ലാവർക്കും നമ വരുന്നതിനെപ്പറ്റി, എല്ലാവർക്കും ശരിയായതിനെപ്പറ്റി, അത് പരിഗണിക്കും. അത് സ്വാർത്ഥരഹിതമായ പാതയിലൂടെ മുന്നേറും.

അങ്ങനെ, മനസ്സ് സ്വാർത്ഥമോ നിസ്വാർത്ഥമോ ആവാം. നമ്മുടെ മനസ്സിനെ സ്വാർത്ഥരഹിതമാക്കാനാണ്, അങ്ങനെ മനസ്സിനെ തിരുത്തുന്നതിനാണ്, മനസ്സിനെ നിരീക്ഷിക്കുന്നതിനാണ്, നമ്മുടെ സാധന. ഇത്തരം നിരീക്ഷണം, മനസ്സിനെപ്പറ്റി ആഴത്തിലുള്ള അനേഷണം, അത് ഏത് ദിശയിലാണ് ചരിക്കുന്നത്, മനസ്സിനെപ്പറ്റിയുള്ള ഇത്തരം വിശകലനം, എല്ലാം സാധനയാണ്, ആദ്യാത്മിക വ്യവഹാരമാണ്. കാരണം, എന്ന ഇംഗ്രേസിൽനിന്ന് അകറ്റിനിർത്തുന്നത് ഈ മനസ്സാണ്. അഹംബോധ(ego)മാകുന്ന ഈ മനസ്സ് എന്ന ഇംഗ്രേസിൽനിന്ന് വേർപെടുത്തുന്നു. അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങളുടെ മനസ്സിനുള്ളിലേക്ക് പോകുക, അതിനെ മനസ്സിലാക്കുക, അത് അത് ദിശയിലേക്കാണ് പോകുന്നതെന്ന് അറിയുക. മനസ്സ് ഇല്ലാതാവുന്നതുവരെ, ആ നേരോ വരെ ആന്തരമായി അനേഷിക്കുക. മനസ്സിനെക്കും ചിച്ച് നിങ്ങൾ അനേഷണം തുടരുന്നോൾ എന്തു സംഭവിക്കും? അത് അപ്രത്യക്ഷമാകും, പൂർണ്ണമായും നഷ്ടമാവും.

ബാബ തന്ന ഒരു ലളിതമായ ഉദാഹരണം ഇതാം. ഒരു വിവാഹാശ്വാഷം നടക്കുകയാണ്. ആശ്വാഷചൂഢങ്ങുകളാക്കെ പൂർണ്ണമായ രീതിയിൽ നടക്കുന്നു. പെട്ടന്, പുരിതുനിന്ന് ഒരാളുത്തുന്നു. അയാൾ നേരേ വരരെ ആളുകളുടെ സമീപത്തുചേന്ന് അവരോട് പറയുന്നു, “ഒരുക്കങ്ങളാക്കെ എത്രതേതാളമായി? നിങ്ങൾ തയ്യാറാവുകയാണോ? വൈകരുത്. മുഹൂർത്തസമയമായി.” അയാൾ ഇപ്പകാരം പറയുകയും ഒച്ചവയ്ക്കുകയുമാണ്. ഇപ്പകാരം നിർദ്ദേശങ്ങൾ തരുന്ന ഈ മനുഷ്യൻ വധുവിന്റെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നാണെന്ന് വരരെ കൂടുൻ്ന കരുതി.

കുറച്ചുനേരത്തിനുശേഷം, ആ മനുഷ്യൻ വയുവിന്റെ കൃാവിലേക്ക് ചെന്നു. അവി ടെയും അയാൾ ബഹളം കൂട്ടാൻ തുടങ്ങി, “എത്രനേരം എടുക്കും നിങ്ങൾ? വരൻ്റെ കൂട്ടൽ തയ്യാറാണ്, വന്നേ. നിങ്ങളെത്താണ് ഒരുങ്ങാത്തത്? പുരോഹിതൻ റെഡിയാ സ്. എന്താണീ താമസം?” ഈ മനുഷ്യൻ വരൻ്റെ കൂട്ടത്തിൽനിന്നാണെന്ന് വയുവിന്റെ കൂട്ടൽ കരുതി.

ശരി, മാംഗല്യത്തിനോടുവിൽ, ഇരുകൂട്ടരും സദ്യയ്ക്കായി ഒത്തുചേർന്നു, പെട്ടെന്ന് ഈ ചോദ്യമുയർന്നു, “ആരാണാ മനുഷ്യൻ?” രണ്ട് കൂട്ടരും അനോഷ്ഠണം തുടങ്ങുമ്പോൾ, ഈ മനുഷ്യൻ അവിടെനിന്നും ഓടിപ്പോകുന്നു. ഈ മനുഷ്യൻ രണ്ട് കൂട്ടത്തിലും പെട്ട ആളളി. അയാൾ ഓടിപ്പോയി, രക്ഷപ്പെട്ടു.

ഈ ഉദാഹരണം പറഞ്ഞുകൊണ്ട്, സ്വാമി കൂടുതലായി വിശ

ദീകരിച്ചു. നിങ്ങൾ മനസ്സിനെ പരിശോധിക്കാൻ തുടങ്ങുമ്പോൾ-അതിന്റെ പ്രകൃതം, ഭ്രമങ്ങളും ഭാവനകളും, ഇഷ്ടാനിഷ്ടങ്ങൾ, ചായ്വുകൾ, പരിഗണനകൾ-അത്തര തതിൽ നിങ്ങൾ തിരയുമ്പോൾ, എന്തു സംഭവിക്കും? കല്യാണപ്പൂർണ്ണലിൽനിന്നും ഓടിയെഴും മനുഷ്യനേപ്പോലെ മനസ്സ് അപ്രത്യക്ഷമാവും. അതുകൊണ്ട് മനസ്സിനെ തിരയുക എന്നാൽ, അതിനെ ശുന്നമാക്കുക, അതിനെ ഇഷ്യരനിൽ ലയിപ്പിക്കുക അമവാ **മനോലയം** അമവാ മനസ്സിന്റെ പിൻവലിയൽ, **മനോനാശം** ആകുന്നു.

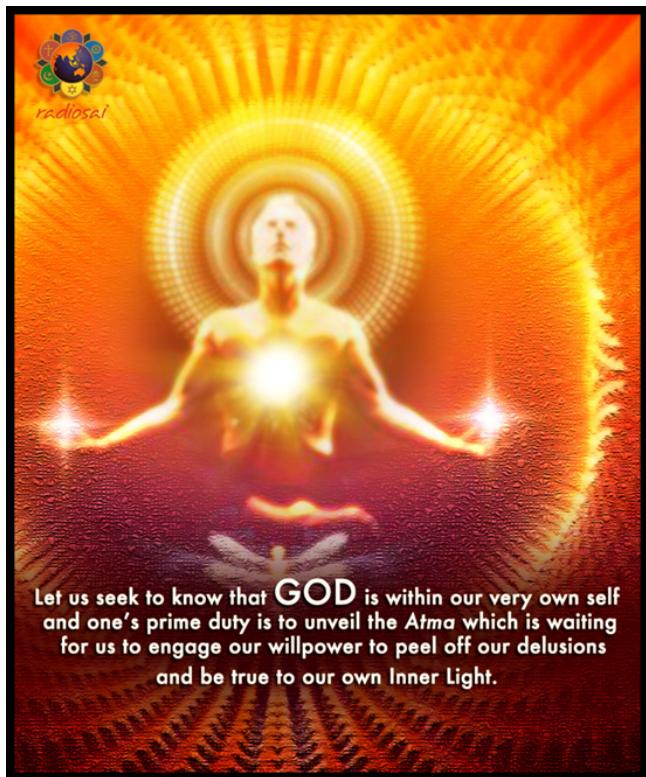
യാം.” നിങ്ങൾ സാക്ഷിയുടെ, ആത്മാവിശ്വീ, സത്യയുടെ സഹാനുത്ത് നിൽക്കുമ്പോൾ, ഈ മനസ്സ് മായും. ഈ മനസ്സ് ശുന്നമാവും.

ഇപ്രകാരമാണ് നാം ധരിക്കേണ്ടത്. എനിക്കിൽ വ്യക്തമാക്കാനായെന്ന് താൻ കരുതുന്നു. താങ്കൾക്ക് വളരെ നല്ലി.

ചോദ്യം നം. 49:

അടുത്ത ചോദ്യം ഇതാണ്: മനുഷ്യരെന്ന നിലയ്ക്ക് നാം ആദ്യാത്മികജ്ഞനാനം നേടണാം, അതോ നമൾ അടിസ്ഥാനപരമായി ആദ്യാത്മികജീവികളോ? നമൾ അടിസ്ഥാനപരമായി ആദ്യാത്മികജീവികളോ, അതോ നാം ആദ്യാത്മികജ്ഞനാനം നേടേണ്ടതുണ്ടോ?

വളരെ നല്ല ഒരു ചോദ്യമാണ്. ഉത്തരം പറയാൻ താൻ ശ്രമിക്കും.

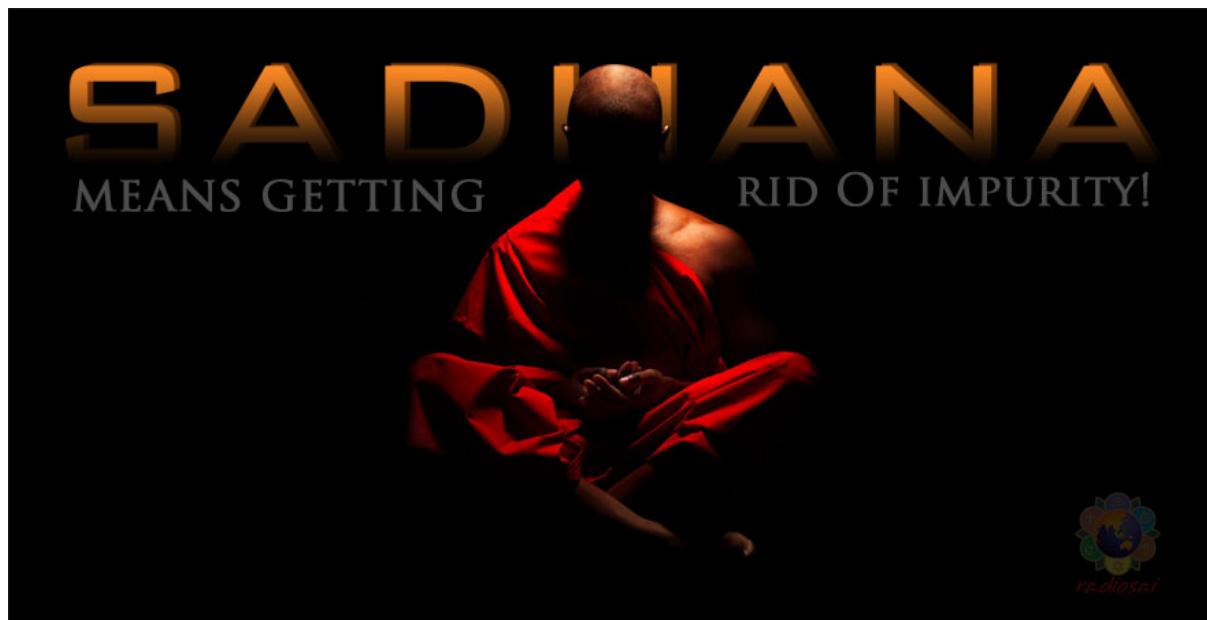

എന്താണ് ആദ്യാത്മികജ്ഞനാം? ആദ്യാത്മികജ്ഞനാം ആത്മാവുമായി, സത്യയുമായി, പ്രജ്ഞയുമായി, വിശ്വോധവുമായി ബന്ധപ്പെട്ടതാണ്. അത് വിശ്വവ്യാപകമാണ്, സർവവ്യാപിയാണ്, നിത്യമാണ്, അനശ്വരമാണ്, അമൃതമാണ്, കളക്കരഹിതമാണ്, ശുഖസ്വത്രമാണ്. അതാണിൽ.

അതിനാൽ, ആദ്യാത്മികജ്ഞനമെന്നത് അവബോധമാണ്. ആത്മനെപ്പറ്റിയുള്ള അവബോധം, വിശ്വപ്രജ്ഞയെപ്പറ്റിയുള്ള അവബോധം, പ്രപഞ്ചസത്തയെക്കുറിച്ചുള്ള അവബോധം. വൈക്കതികമായ സത്ത ജീവാത്മാവാണ്, പ്രപഞ്ചസത്ത പരമാത്മാവും. ഒണ്ടും ഒന്നുതന്നെ. ഇതെല്ലാം ബഹുവിദ്യ അമവാ ആത്മവിദ്യ അമവാ ആത്മജ്ഞനാം അമവാ ആദ്യാത്മികജ്ഞനാം അമവാ തത്തവോധം ആകുന്നു. ആദ്യാത്മികജ്ഞനമെന്നത് ഇതെപ്പറ്റിയാണ്.

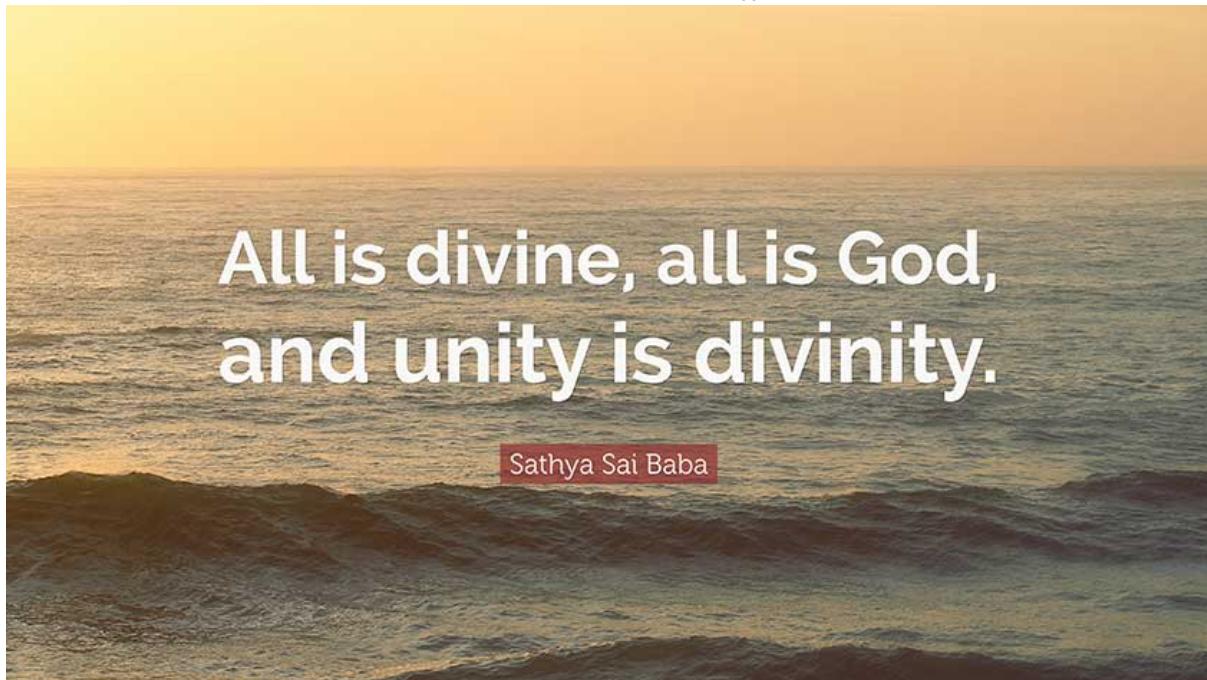
ഇനി, ചോദ്യമുയരുന്നു. നാം അടിസ്ഥാനപരമായി ആദ്ധ്യാത്മികജീവികളാണോ? പ്രാഥമികമായി ആദ്ധ്യാത്മിക ജീവികളാണോ?

ഉത്തരം ലഭിതമാണ്. നിങ്ങളോരു ആദ്ധ്യാത്മികജീവിയാണെന്ന് നിങ്ങൾക്കെങ്ങനെയെന്ന് വിശ്വാസിക്കുന്നതാണ്. നിങ്ങൾ ആദ്ധ്യാത്മികജീവിയാണെന്ന് എങ്ങനെ അറിയും? ശരി, നമുക്കരിയി

ല്ല, കാരണം, ആദ്യം നാം നമെ ശരീരമായി ധരിക്കുന്നു. പിനെ, മനസ്സു കരുതുന്നു. കുറേക്കൂടി ഉന്നതനിലയിൽ നാം നമെ ബുദ്ധിയായി കരുതുന്നു, ഇനിയും ആഴ്ച അള്ളിലേക്ക് പോവുകയാണെങ്കിൽ, നിങ്ങൾക്ക് മനസ്സിലാവും നിങ്ങൾ ഇതൊന്നുമല്ലെന്ന്, നിങ്ങൾ ഇതിനൊക്കെ അതീതനാണെന്ന്, ഇന്ത്യാതീതനാണെന്ന്, നിങ്ങൾ ആത്മാവാണെന്ന്. നിങ്ങൾ ആഴ്ചഅള്ളിലേക്ക് പോവാത്തിട്ടേണ്ടാണ്, നിങ്ങൾക്കിൽ ഒരിക്കലും മനസ്സിലാവില്ല.

നിങ്ങൾ അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു ആദ്യാത്മികജീവിയാണ്, നമ്മൾ സമ്മതിക്കുന്നു, എന്നാൽ നിങ്ങൾക്കെത്ത് എങ്ങനെന്തറിയാം? എല്ലാ സാധനകളും ആദ്യാത്മി

കാനുഷ്ഠാനങ്ങളും നിങ്ങൾ ആദ്യാത്മികജീവിയാണെന്നറിയുന്നതിനുള്ള പ്രക്രിയ കളാണ്. ജീവിതത്തിന്റെ ആദ്യാത്മികവശങ്ങളെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ സാധനയെ **ബഹം വിദ്യ** എന്നാണ് വിളിക്കുന്നത്. ആത്മനെപ്പറ്റിയുള്ള ഈ അവബോധഗമനമാണ് ആത്മവിദ്യ.

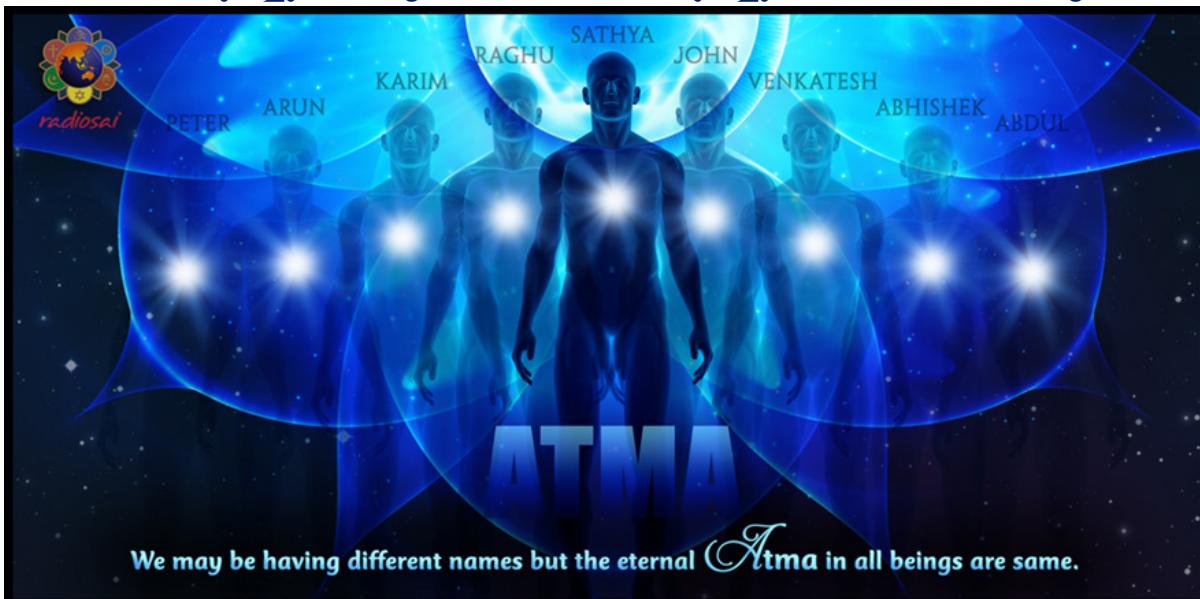
അതുകൊണ്ട്, ഈ ആത്മവിദ്യ അമവാ **ബഹംവിദ്യ** അമവാ ആത്മാവബോധം നിങ്ങളോട് പറയും, “മനുഷ്യാ, നിങ്ങൾ കേവലം ഒരു മനുഷ്യനാണെന്ന് നിങ്ങളെ നാണ് ചിന്തിക്കുന്നത്? അല്ലയോ മനുഷ്യാ, നിങ്ങൾ കേവലം നശ്വരനാണെന്ന് എന്തിന് ചിന്തിക്കുന്നു? നിങ്ങൾ കേവലം ശരീരമാണെന്ന് എന്തിന് ചിന്തിക്കുന്നു? നിങ്ങൾ ഈ കാര്യങ്ങളൊന്നുമേയല്ല!! വരു, ഉണരു... വരു, ഉണരു... നിങ്ങൾ ആത്മാവാണെന്ന് അറിയാൻ നേരമായി! നിങ്ങൾ വിശ്വപ്രജയാണെന്നറിയാൻ നേരമായി! നിങ്ങൾ അനശ്വരനും അനാദിയുമാണെന്നറിയാൻ നേരമായി!”

അതുകൊണ്ട്, നിങ്ങൾ ശരിക്കും എന്താണെന്ന് **ബഹംവിദ്യ** നിങ്ങളോടു പറയുന്നു. ആ പരമാത്മാവിനെ അനുഭവിക്കേത്തക്കവിധം ആ അതാന്തീപ്തിയിലേക്ക് നിങ്ങളെ ഉയർത്തുന്നത് ആ **ബഹംവിദ്യ**യാണ്. അപ്പോൾ നിങ്ങൾക്ക് അറിയാനാവും നിങ്ങൾ

അടിസ്ഥാനപരമായി ഒരു ആദ്യാത്മികജീവിയാണെന്ന്. അതിനാൽ, നിങ്ങൾ ആദ്യാത്മികജീവിയാണെന്നറിയുന്നതിന് ആദ്യാത്മികജ്ഞാനം ആവശ്യമാണ്.

ഞാൻ വ്യക്തമാക്കിയെന്ന് ഞാൻ കരുതുന്നു. ആദ്യാത്മികജ്ഞാനം നിങ്ങളെ ആദ്യാത്മിക അവബോധത്തിലേക്ക് നയിക്കും. ആദ്യാത്മികാവബോധം നിങ്ങളെ ഉണർത്തും, ബോധമുള്ളവരാക്കും, നിങ്ങളുടെ ധ്യാർത്ഥ സ്വത്വത്തെക്കുറിച്ച് വെളി വുള്ളവരാക്കും. അതായത്, നിങ്ങൾ പ്രാഥമികമായും, അടിസ്ഥാനപരമായും ഒരു ആദ്യാത്മികജീവിയാണെന്ന്.

ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് എനിക്ക് ഈത്രയുമാണ് പറയാനാവുക. ആദ്യാത്മികാവബോധത്തെക്കുറിച്ചും ആദ്യാത്മികസത്തയെക്കുറിച്ചും താങ്കൾ ഈ ചോദ്യം ഉന്നയി

ചുതിൽ ഞാൻ വളരെ സന്തോഷിക്കുന്നു. ആദ്യാത്മികജ്ഞാനമാണ് ആരംഭം. നിങ്ങൾ ശരിക്കും എന്താണെന്ന്, നിങ്ങൾ ഒരു ആദ്യാത്മികസത്തയാണെന്ന്, നിങ്ങളെ അറിയിക്കുക, ഓർമ്മിപ്പിക്കുക എന്നതാണ് അതിന്റെ ഫലപ്രാപ്തി. അതു കൊണ്ടാണ് ബാബു പറയുന്നത്, “നിങ്ങൾ നിങ്ങളെപ്പറ്റി ധരിക്കുന്നത്-നിങ്ങൾ ശരീരമാണെന്ന്, അന്യർ നിങ്ങളെപ്പറ്റി ധരിക്കുന്നത്-നിങ്ങൾ മനസ്സാണ്, ഒരു വ്യക്തിയാണെന്ന്, നിങ്ങൾ വാസ്തവത്തിൽ ആയിരിക്കുന്നത്-ശുഭ്യസത്ത അടിവാ ആത്മാവ്.”

അതാണ് അടിസ്ഥാന ആദ്യാത്മികസത്ത. നിങ്ങൾ ശരീരമല്ല, മനസ്സുമല്ല എന്ന് അവിയുന്നതാണ് ആദ്യാത്മികപ്രത്യാഹം. നിങ്ങൾക്ക് നിങ്ങളുടെ ആദ്യാത്മികസത്ത നൽകുന്നതാണ് ശരിയായ ജാഗരണം, നേരായ പാമം.

ഈ മനോഹരമായ ചോദ്യത്തിന് താങ്കൾക്ക് വളരെ നന്ദി. നന്ദി! സായിരാം.

പ്രഷ്ഠ. അനീൽകുമാർ കാമരാജു
(മഹാഭപ്രഭാഷ: എം.എൻ. വിനോദകുമാർ)

